सर्गः १ मन्दः कवियशः प्रेप्सुर्गमिष्याम्युपहास्यतां। प्रांशुलभ्ये फले मोहादुद्बाहुरिव वामनः॥ ३॥ अथ वा कृतवाग्द्वारे वंशेऽस्मिन्पूर्व्वसूरिभिः। मणौ वज्रसमुत्कीर्णे सूत्रस्येवास्ति मे गतिः ॥ ४॥ सोऽहमाजन्मशुद्धानामाफलोदयकर्म्मणां। आसमुद्रक्षितीशानामानाकरथवर्त्मनां ॥ ५॥ यथाविधिहुताग्नीनां यथाकामार्चितार्थिनां। यथापराधदण्डानां यथाकालप्रबोधिनां॥ ६॥

मन्दइति। अहं उपहासं प्राप्स्यामि किं॰ अहं मूर्खः पु॰ किं॰ अज्ञानः सन् कवीनां कीर्त्तिं लब्धुमिच्छुः यथा फले वामनः किं॰ फले दीर्घपुरुषेण लब्धुं योग्ये किं॰ वामनः उर्द्धबाहुः ॥ ३॥ अथेति। अथ वा अस्मिन् वंशे मम गतिर्विद्यते किं॰ वंशे प्राचीनैः कविभिः कृतं वाग्रूपं द्वारं यस्मिन् यथा मणौ सूत्रस्य गतिः किं॰ मणौ हीरेण च्छिद्रिते ॥ ४॥ सइति। अहं रघूणां वंशं कथयिष्यामि इति नवमश्लोकेनान्वयः किं॰ रघूणां जन्मावधि पवित्राणां पु॰ किं॰ फलस्य सिद्धिं यावत्तावत्कर्म्म कुर्व्वतां पु॰ किं॰ समुद्रपर्य्यन्तपृथिवीश्वराणां पु॰ किं॰ स्वर्गमभि व्याप्य रथमार्गवतां ॥ ५॥ यथेति। पु॰ किं॰ शास्त्रोक्तेन विधिना अग्नौ होतॄणां पु॰ किं॰ याचकानां इच्छानुरूपस्य धनस्य दानेन पूजां कुर्व्वतां पु॰ किं॰ यथापराधं दण्डं कुर्व्वतां पु॰ किं॰ समये जागरणशीलानां ॥ ६॥